

Sygn. akt II K 546/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Ewa Lemanowicz-Pawlak

Protokolant: st. sek. sąd. Joanna Rybińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum- Zachód w T.- Marka Partyki

po rozpoznaniu dnia 12.09. 2016 roku

sprawy

F. J. (1)

ur. (...) w T.

syna W. i M. zd. B.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie **II K 588/11** za przestępstwo z art. 286 § 3 kk popełnione w dniu 13 grudnia 2010 r. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, przy czym postanowieniem z dnia 11 grudnia 2012 r. zamieniono skazanemu wskazaną karę ograniczenia wolności na zastępczą karę pozbawienia wolności, zaś postanowieniem z dnia 12 września 2013 r. udzielono zezwolenia na odbycie zastępczej kary w systemie dozoru elektronicznego, w dniu 27 grudnia 2013 r. **zastępcza kara została wykonana,**
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 28 czerwca 2012 r. w sprawie **II K 570/12** za przestępstwo z art. 286 § 3 kk popełnione w dniu 27 lutego 2012 r. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, przy czym postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2013 r. zamieniono skazanemu wskazaną karę ograniczenia wolności na zastępczą karę pozbawienia wolności, zaś postanowieniem z dnia 12 września 2013 r. udzielono zezwolenia na odbycie zastępczej kary w systemie dozoru elektronicznego, w dniu 27 grudnia 2013 r. **zastępcza kara została wykonana,**
3. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 10 października 2012 r. w sprawie **II K 288/12** za przestępstwo z art. 284 § 2 kk popełnione w okresie od 1 października 2011 r. do 7 grudnia 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 20 zł, przy czym postanowieniem z dnia 4 lutego 2014 r. karę grzywny zamieniono na karę zastępczą 3 miesięcy prac społecznie użytecznych w wymiarze 25 godzin w miesiącu, **w/w wyrok został objęty wyrokiem łącznym w sprawie III K 837/15;**
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie IX Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Pucku z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie **IX K 747/13** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione w dniu 4 kwietnia 2013 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, **w/w wyrok został objęty wyrokiem łącznym w sprawie III K 837/15;**
5. wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie III Wydziału Karnego z siedzibą w Ś. z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie **III K 522/14** za przestępstwo z art. 286 § 3 kk popełnione w dniu 26 września 2013 r. na karę 4

miesiący pozbawienia wolności z zaliczeniem zatrzymania w dniach 25 i 26 marca 2014 r., **którą odbył w okresie od 5.12.2014r. do 3.04.2015r.**

6. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 24 listopada 2014 r. w sprawie **II K 764/14** za przestępstwa z art. 286 § 1 kk popełnione w okresie od 14 października 2013 r. do 13 stycznia 2014 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby; **w/w wyrok został objęty wyrokiem łącznym w sprawie IIK 837/15;**

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 5 maja 2015 r. w sprawie **II K 347/15** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 24 stycznia 2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, na podstawie art. 33 § 1-3 kk karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 20 zł, **w/w został objęty wyrokiem łącznym w sprawie IIK 837/15;**

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 4 listopada 2015r. w sprawie sygn. akt **II K 400/15** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione w dniu 4 maja 2014r na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; **w/w został objęty wyrokiem łącznym w sprawie IIK 837/15;**

9. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie **IIK 837/15** w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach Sądu Rejonowego w Wejherowie IX Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Pucku w sprawie **IX K 747/13**, Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawach: **II K 288/12, II K 764/14, II K 347/15** i **II K 400/15** orzeczono karę łączną 2(dwóch) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

10. wyrokiem Sądu Rejonowego we Wrześni z dnia 9 września 2015r. w sprawie sygn. akt **II K 440/15** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 270§1kk w zw.z art. 11§2kk popełnione w dniu 22 września 2014r na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

11. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 12 listopada 2015r. w sprawie sygn. akt **II K 602/15** za przestępstwo z art. 286 § 3 kk i art. 270§2akk w zw.z art. 11§2kk popełnione w dniu 25 stycznia 2014r na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności ;

12. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 grudnia 2015r. w sprawie sygn.. akt **IIK 1531/14** za przestępstwo z art. 284§2kk popełnione 29 września 2014r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 286§1 i 3kk popełniony 29.08.2014r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce w/w kar orzeczono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności

orzeka:

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk, 85 § 1 i 2 kk, 86 § 1 kk w zw. z art. 87§1 kk w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem łącznym w sprawie Sądu Rejonowego w Toruniu o sygn.. akt **IIK 837/15** oraz wyroków Sądu Rejonowego we Wrześni sygn.. **akt IIK 440/15** oraz Sądu Rejonowego w Toruniu sygn. akt **IIK 1531/14** oraz kary ograniczenia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie sygn. akt **IIK 602/15** orzeka karę łączną **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,**

II. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku zalicza skazanemu okres od dnia 3 kwietnia 2015r. do 31 marca 2016r. oraz okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego we Wrześni sygn.. akt IIK 440/15 od 31.03.2016r.

III. w pozostałym zakresie wyroki podlegające połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w części obejmującej skazania sprawach **II K 588/11, II K 570/12** Sądu Rejonowego w Toruniu i w sprawie **III K 522/14** Sądu Rejonowego Lublin- Wschód w Lublinie III Wydział Karny z siedzibą w Świdniku;

V. kosztami postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. K. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej skazanemu z urzędu.

Sygn. akt II K 546/16

UZASADNIENIE

F. J. (1) został skazany po raz pierwszy wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie **II K 588/11** za przestępstwo z art. 286 § 3 kk popełnione w dniu 13 grudnia 2010 r. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, przy czym postanowieniem z dnia 11 grudnia 2012 r. zamieniono skazanemu wskazaną karę ograniczenia wolności na zastępczą karę pozbawienia wolności, zaś postanowieniem z dnia 12 września 2013 r. udzielono zezwolenia na odbycie zastępczej kary w systemie dozoru elektronicznego, w dniu 27 grudnia 2013 r. zastępcza kara została wykonana;

(dowód: wyrok k. 26-26v, dane o karalności k. 8)

Po raz kolejny F. J. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 28 czerwca 2012 r. w sprawie **II K 570/12** za przestępstwo z art. 286 § 3 kk popełnione w dniu 27 lutego 2012 r. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, przy czym postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2013 r. zamieniono skazanemu wskazaną karę ograniczenia wolności na zastępczą karę pozbawienia wolności, zaś postanowieniem z dnia 12 września 2013 r. udzielono zezwolenia na odbycie zastępczej kary w systemie dozoru elektronicznego, w dniu 27 grudnia 2013 r. zastępcza kara została wykonana;

(dowód: wyrok k. 30, dane o karalności k. 8v.)

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 10 października 2012 r. w sprawie **II K 288/12** F. J. (1) został skazany za przestępstwo z art. 284 § 2 kk popełnione w okresie od 1 października 2011 r. do 7 grudnia 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 20 zł, przy czym postanowieniem z dnia 4 lutego 2014 r. karę grzywny zamieniono na karę zastępczą 3 miesięcy prac społecznie użytecznych w wymiarze 25 godzin w miesiącu,

(dowód: wyrok k. 34-34v., dane o karalności k. 8v.)

Ponadto F. J. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie IX Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Pucku z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie **IX K 747/13** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione w dniu 4 kwietnia 2013 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

(dowód: wyrok k. 35-35v., dane o karalności k. 8v.)

Po raz kolejny F. J. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie III Wydziału Karnego z siedzibą w Świdniku z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie **III K 522/14** za przestępstwo z art. 286 § 3 kk popełnione w dniu 26 września 2013 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem zatrzymania w dniach 25 i 26 marca 2014 r., którą odbył w okresie od 5.12.2014r. do 3.04.2015r.

(dowód: wyrok k. 37-37v., dane o karalności k. 8v)

F. J. (1) został skazany także wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 24 listopada 2014 r. w sprawie **II K 764/14** za przestępstwa z art. 286 § 1 kk popełnione w okresie od 14 października 2013 r. do 13 stycznia 2014 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby;

(dowód: wyrok k. 40-41, dane o karalności k. 8v)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 5 maja 2015 r. w sprawie **II K 347/15** F. J. (1) został skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 24 stycznia 2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, na podstawie art. 33 § 1-3 kk karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 20 zł;

(dowód: wyrok k. 42-42v. , dane o karalności k. 8v)

Nadto F. J. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 4 listopada 2015r. w sprawie sygn. akt **II K 400/15** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione w dniu 4 maja 2014r na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

(dowód: wyrok k. 43., dane o karalności k. 8v)

Wyrokiem Sądu Rejonowego we Wrześni z dnia 9.09. 2015 r. w sprawie **II K 440/15** F. J. (1) został skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 22 września 2014 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia . W/w karę skazany zaczął odbywać 31.03.2016r. Koniec kary przewidywany jest na 25 stycznia 2017r.

(dowód: wyrok- k. 14, dane o karalności-k. 8v.)

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 12 listopada 2015r. w sprawie sygn. akt **II K 602/15** F. J. został skazany za przestępstwo z art. 286 § 3 kk i art. 270§2akk w zw.z art. 11§2kk popełnione w dniu 25 stycznia 2014r na karę 1 roku ograniczenia wolności w formie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

(dowód: wyrok- k. 47-47v., dane o karalności-k. 8v.)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 grudnia 2015r. w sprawie sygn.. akt **IIK 1531/14** F. J. został skazany za przestępstwo z art. 284§2kk popełnione 29 września 2014r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 286§1 i 3kk popełniony 29.08.2014r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, w miejsce w/w kar orzeczono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności.

(dowód: wyrok- k. 14)

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie **IIK 837/15** w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach Sądu Rejonowego w Wejherowie IX Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Pucku w sprawie **IX K 747/13**, Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawach: **II K 288/12**, **II K 764/14**, **II K 347/15** i **II K 400/15** orzeczono wobec F. J. karę łączną 2(dwóch) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności. W/w kare będzie odbywał w okresie od 25 stycznia 2017r. do 26.02.2018r.

(dowód: wyrok- k.48-49, dane o karalności-k. 9)

F. J. (1) odbywa karę pozbawienia wolności od 6 grudnia 2014r. Zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej określane jest jako poprawne. Nie sprawia problemów natury wychowawczej, relacje interpersonalne z osadzonymi układa w sposób zgodny, nie był karany dyscyplinarnie. F. J. (1) był czterokrotnie nagradzany za dobre zachowanie, wykonywane prace nieodpłatne oraz udział w programie (...). Osadzony nie uczestniczy w systemie przepustkowym, ponieważ jego postawa i zachowanie nie uzasadniają przypuszczenia, że w czasie pobytu poza zakładem karnym będzie przestrzegał porządku prawnego. Legitymuje się wykształceniem wyższym licencjackim w kierunku programisty aplikacji, nie zgłaszał zainteresowania podniesieniem kwalifikacji zawodowych. W Areszcie Śledczym w T. był zatrudniony w bibliotece. 21.08.2015r. złożył rezygnację z zatrudnienia z powodu pogorszenia się stanu zdrowia.

Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, zadania nałożone w ramach programu realizuje w stopniu dobrym. W okresie od 14 do 24 kwietnia uczestniczył w programie readaptacji społecznej prowadzonym przez Centrum (...) w T. pt (...) Na oskarżonym ciężą zobowiązania nałożone na podstawie art. 46 par. 1 kk oscylujące w granicach 31000 zł. Osadzony prezentuje krytyczną postawę wobec popełnionych czynów.

(dowód: opinia o skazanym z ZK k. 52-53v.)

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 kpk właściwym do wydania wyroku łącznego jest Sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Ze względu na to, że ostatni wyrok skazujący w I instancji wydał Sąd Rejonowy w Toruniu właściwym do orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego będzie właśnie ten Sąd.

Z dniem 1 lipca 2015r. nastąpiła zmiana regulacji dotyczącej m.in. wyroków łącznych. W myśl art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r (Dz. U. z 2015 r., poz.396) o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy o karze łącznej, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia tej ustawy. Oznacza to, iż w przypadku skazanego należało zastosować nowe przepisy o karze łącznej obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 r.

Warunki orzeczenia kary łącznej przewiduje art. 85 kk, zgodnie z którym jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Stosownie do § 2 art. 85 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa o których mowa w § 1.

W momencie orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego wykonaniu podlegały kary pozbawienia wolności orzeczone na mocy wyroku Sądu Rejonowego we Wrześni IIK 440/15 w wymiarze 10 m-cy pozbawienia wolności, wyroku łącznego Sadu Rejonowego w Toruniu w sprawie IIK 837/15 w wymiarze 2 lat i 1 miesiąca , Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie IIK 1531/14 w wysokości 8 m-cy oraz kara 1 roku ograniczenia wolności orzeczona w sprawie Sadu Rejonowego dla Warszawy –Mokotowa w Warszawie .

Kryteria łączenia kar w wyroku łącznym określa art. 86 kk. Zgodnie z tym przepisem Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. W rozpatrywanej sprawie kara łączna pozbawienia wolności mogła być orzeczona, w granicach od 2 lat i 1 m-ca pozbawienia wolności przy zastosowaniu pełnej absorpcji (tj. od najwyższej z jednostkowych kar podlegających wykonaniu) do ich sumy tj. 4 lat i 1 miesiąca. Wymierzając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa

Sąd szczegółowo analizował wiele okoliczności mających wpływ na wymiar kary łącznej - z jednej strony między innymi pozytywną opinię o skazanym z okresu odbywania kary, z drugiej fakt jego wielokrotnej karalności za przestępstwa o znacznej społecznej szkodliwości. Aczkolwiek pomiędzy niektórymi czynami występował nieznaczny odstęp czasu, jak również były one skierowane przeciwko tożsamym dobrom prawnym, tym niemniej podkreślić należy, iż nie były one związane z realizacją jakiegoś szerszego zamiaru. Ponadto były skierowane przeciwko różnym pokrzywdzonym. Ponadto jeśli uwzględnić częstotliwość inkryminowanych zachowań skazanego można wysnuć wniosek, iż z popełniania przestępstw F. J. uczynił sobie źródło dochodu.

Dokonując oceny kryminologicznej skazanego należy zauważyć, iż wydawane wobec skazanego wyroki i orzekane nimi kary nie działały na niego resocjalizacyjnie ani prewencyjnie. . Pomimo stosowania szeregu oddziaływań o charakterze probacyjnym skazany w dalszym ciągu dopuszczał się przestępstw.

Nie można także tracić z pola widzenia opinii o skazanym dotyczącej jego zachowania przed osadzeniem w zakładzie karnym. Kurator wskazał, że skazany notorycznie kłamie, nie wyciąga wniosków z popełnionych błędów, nie jest osobą wiarygodną.

Powyższe okoliczności zdaniem sądu przemawiają za tym, iż skazany nie wyciągnął żadnych wniosków z zastosowanych wobec niego wcześniej sankcji karnych, w związku z tym nie sposób wysnuć wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną.

Prawidłowości ustaleń sądu we wskazanym powyżej zakresie nie może dezawuować pozytywna opinia o skazanym z zakładu karnego. W ocenie sądu świadczy ona wyłącznie o tym, iż skazany przystosował się do warunków izolacji penitencjarnej, nie jest to jednak tożsame z radykalną zmianą postawy (...). Symptomatycznym jest fakt, iż wobec skazanego nie wdrożono dotychczas systemu przepustkowego, gdyż, jak wynika z opinii, jego postawa i zachowanie nie uzasadniają przypuszczenia, że w czasie pobytu poza zakładem karnym skazany będzie przestrzegał porządku prawnego.

Nadto sąd nie mógł tracić z pola widzenia faktu, iż węzeł kary łącznej w rozpatrywanej sprawie została objęta kara łączna orzeczona (na mocy wyroku łącznego w sprawie IIK 837/15) z zastosowaniem zasady częściowej absorpcji. Zatem w odniesieniu do skazanego zastosowane wobec niego sankcje na mocy połączonych wyroków jednostkowych zostały już raz zredukowane.

Należy podkreślić, iż w judykaturze i piśmiennictwie wskazuje się, że absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie biorąc pod uwagę negatywną – co do sprawcy – przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw. Zasadę absorpcji stosuje się bowiem, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem, wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową, są jednorodnej i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste. Redukowanie kar poprzez stosowanie całkowitej absorpcji stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która ma służyć bynajmniej nie ograniczaniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się sprawca dopuścił, by nie została wypaczona przez prostą arytmetykę kar.

W judykaturze podkreśla się, iż na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Zatem jak wskazano wyżej całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (wyrok SA w Katowicach z 20.05.2008r. II AKa 129/08).

Jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. (vide: I.).

Reasumując należy zatem wskazać, iż zdaniem sądu w realiach przedmiotowej sprawy nie zachodziły przesłanki do zastosowania zasady pełnej absorpcji. Zatem ostatecznie wymierzona skazanemu kara łączna w wysokości 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, jawi się, jako kara w wymiarze najbardziej racjonalnym. Zdaniem Sądu orzeczony wymiar kary łącznej będzie z jednej strony stanowił dla skazanego dostateczną dolegliwość i spełni cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i generalnej, nie będzie bowiem w odczuciu społecznym postrzegany jako bezzasadne premiowanie wielokrotnych sprawców przestępstw.

Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku zaliczono skazanemu okres od dnia 3 kwietnia 2015r. do 31 marca 2016r. oraz okres odbytej dotychczas kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego we Wrześni sygn.. akt IIK 440/15 od 31.03.2016r.

Nadto sąd w wyroku zawarł rozstrzygnięcie, iż w pozostałym zakresie wyroki podlegające połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 kpk sąd umarzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w części obejmującej skazania sprawach **II K 588/11**, **II K 570/12** Sądu Rejonowego w Toruniu i w sprawie **III K 522/14** Sądu Rejonowego Lublin- Wschód w Lublinie III Wydział Karny z siedzibą w Świdniku. Obowiązujące od 1 lipca 2015r. przepisy o karze łącznej zakładają bowiem, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa o których mowa w § 1.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie z art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983, Nr 49, poz. 223 ze zm.) uznając, iż uiszczenie stosownych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację finansową, albowiem przebywając w Zakładzie Karnym nie ma możliwości pozyskania środków na pokrycie tych należności sądowych.

O kosztach obrony udzielonej skazanemu z urzędu orzeczono na podstawie §4 ust. 1 i §17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015r. poz. 1805) uwzględniając charakter sprawy oraz nakład pracy obrońcy.